

var gaæet til det, kunde jeg ikke tillægge nogen Betydning; thi hvis vi i Danmark kun havde staaet og manglet et Par Points i Gulddparitet, var Spørgsmaalet ikke saa brændende, som det er nu, da vi er saa langt nede og kan frygte for, at Kronen kan gaa endnu længere ned.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at Frygten for Handelsbalancens afgørende Betydning, naar der ikke er større Underskud; end der er nu, er noget overdreven, og at man ved at gaa en anden Vej til at hæve Kronens Værdi jo fremkalder dette, at vi faar færre Kroner hjem for det, vi sælger af Varer, Købeevnen forringes, og derved vil det ogsaa gavne vor Import og bedre Handelsbalancen. En Gennemførelse af det Forslag, jeg stillede i Valutakonferencen om at gaa til Guldindløsning ved den nuværende Kurs og med Forpligtelse for Nationalbanken til efterhaanden at foretage Guldindløsning til stigende Kurs; saa at vi om nogle Aar — hvor mange kan der tales om — naar op til Guldindløsning til Pari, det vil naturligvis, som jeg har sagt før, gaa ud over Erhvervene; men der er ingen Vej udenom. Vi kan ikke vente at have blomstrende Erhverv samtidig med, at vi arbejder os op til at faa Kronen i Pari. Men selvfølgelig maa det afføde, at Lønningslovene maa ændres og nedsættes i tilsvarende Forhold.

Jeg vil bede om, at de Udtalelser, jeg her har fremsat, maa blive overvejet. En Ændring af Skattelovene til Fremme af Opsparingslysten er noget, der positivt tager Sigte paa Fremtiden, og det ser jeg vel vil tage længere Tid; men Guldindløsning, til den nuværende Kurs omtrent, kan hurtigt gennemføres; og jeg tillægger det den allerstørste Betydning med Hensyn til at rejse Tilliden til den danske Krone. Naar Folk siger som saa: Nu er vi sikret imod, at Kronen gaar længere ned, tror jeg, det vil have overmaade stor Betydning, det vil standse den Nervøsitet, som er i Færd med at gribe Folk.

Jeg henstiller disse Forslag til Overvejelse, jeg mener, der er noget positivt i dem, og jeg tror ikke, man kan vedblive at afvise dem uden at give virkelig fyldestgørende Grunde, hvorfor man ikke kan gaa med til dem. Det vil ogsaa have den gode Virkning at modarbejde de stigende Ejendomspriser, thi det er rigtigt, at Folk tænker paa at anbringe deres Penge i nogenlunde faste Værdier, hvad der vil afføde en fornyet Stigning i Ejendomspriserne, og det maa jeg afgjort anse for at være i høj Grad en Ulykke. Jeg beder

derfor om, at disse Betragtninger maa blive overvejet sammen med de andre Betragtninger, og at man, hvis man ikke kan afvise dem med fyldestgørende Grunde, da virkelig antager dem og gaar den anviste Vej.

Første Næstformand (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup var ude efter det konservative Folkepartis Landborepræsentanter. I vort Parti findes ikke ensidige Landborepræsentanter, vi tillader os at kalde os Samfundsrepræsentanter og ikke Landborepræsentanter; men da jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem sigtede ogsaa til mig, vil jeg gerne fremsætte nogle faa Bemærkninger. Naar man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. Det ærede Medlem sagde jo, at han vilde Maalet: Stabiliseringen af den danske Krone; men jeg synes, han viger tilbage for at anvende Midlerne. Talemaader gør det nu en Gang ikke; det kan ikke hjælpe noget, at man i en Situation som denne stikker Hovedet under Dynen eller trækker Dynen op over Hovedet og lader Tingene gaa deres skæve Gang. Nu maa der efter min Mening handles, og det maa komme til en samlet Overvejelse af, hvilke Midler man kan anvende for at naa det Maal, vi alle vil. I denne samlede Overvejelse vil man selvfølgelig ogsaa overveje det Forslag, som det ærede Medlem nu har gjort sig til Talsmand for, og jeg vil gerne i denne Forbindelse hævde, at for os er det ikke det afgørende, om det bliver det Middel, vi her har anvist til Maalet, der bliver anvendt; for os er det afgørende kun, at der nu bliver en virkelig Erkendelse af, at Tiden er inde til Handling for at naa det Maal, vi alle ønsker at naa,

Hauge: Da jeg tegnede mig, var det min Hensigt at beskæftige mig mere udførligt med det Spørgsmaal; der i Øjeblikket optager alles Sind, Spørgsmaalet om at holde den danske Kronens Kurs oppe. Efter at den højtærede Statsminister har udtalt, at Regeringen er i Færd med at udarbejde en Plan, som skal forelægges Rigsdagen, og hvorved man formentlig kan træffe Foranstaltninger, som kan modvirke Kronens Fald, skal jeg imidlertid i Tilslutning til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, har udtalt, afstaa fra ved denne Lejlighed at komme dybere ind paa Valutaspørgsmaalet. Ligesom det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har jeg den Opfattelse, at det ikke blot er nyttigt, men nødvendigt, at vi